

Ue-aasta hommiko laul.

Wifil: Müüd surno kehha mattame.

Müüd rahwas fokko fogguwad,
Kes weel siin ilmas ellawad:
Sest wanna aast on möda läind,
Se' feik on armas Jummal teind.

2. So rahwal on nüüd tänno meel;
Oh Jummal! aita ikka weel,
Et selge usk saaks siggidust
Ja sinno armo õnnistust.

3. Kül õhkas monne emma meel,
Kes tänna nuttes tulli, teel;
Ja mötles: kus mo lapsed jäid! —
Nad hauda mulla sisse said!

4. Kül lessed naesed leinawad
Ja omma lojat palluwad:

Et jälle saaksid rõmustud;
Sest et nad wägga kurwastud.

5. Keik haiged omma sängi peäl
Ka lootwad abbi julgest teäl:
Et sinno arm neid parrandaks
Ja nende wallo wähhendaks.

6. Kes ilma-süta wangi said
Ja kaua wet ja leiba söid,
Need ootwad omma lunnastust
Ja wimaks hinge õnnistust.

7. Kül waesed lapsed leinawad
Ja omma hädda kaebawad:
Kus sanud meie wannemad!
Nad hauda läinud mollemad!

8. Meid keiki, Jummal arwita,
Meid töös ja sannas õnnista;
Meid wötta sinna juhjata,
Ja lasse rahhus ellada.

9. Oh kela katko, waeno heäl
Ja pühhaks te so rahwa meelt:
Et wötwad moista sinno nou,
Ja lauldes sulle anda au.